

DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Starostwa w Nowym Targu.

Nowy Targ, dnia 1 kwietnia.

L. 1822/Pug.

Nowy Targ dnia 14/1 1918.

Do

Zwierzchności gminnych

wszystkich w powiecie

podaję do wiadomości następujące rozporządzenie :

ROZPORZĄDZENIE!

C. k. Namiestnika w Galicyi z dnia 17 grudnia 1917 L. 34087/1917 którym ustanawia się ceny maksymalne w drobnej sprzedaży świeżych jabłek.

Na podstawie §. 5. rozporządzenia c. k. Urzędu wyżywienia ludności z dnia 4 grudnia 1917 Dz. p. p. Nr. 468 zarządzam co następuje :

§. 1.

W drobnej sprzedaży wymienionych niżej gatunków jabłek pochodzenia krajowego w świeżym stanie nie wolno przekraczać następujących cen :

1) Za owoce bez wad i uszkodzeń a więc niepotłuczone nie zniekształcone, bez pleśni, dostarczone dojrzałe w skrzyniach, koszach, beczkach lub luźno, a mianowicie :

a) za jabłka deserowe t. j. owoce bez wad i uszkodzeń sort, oznaczonych przez Urząd dla wyżywienia ludności, a ogłoszonych przez powiatowe Władze polityczne. Do 31 stycznia 1 K. 50 h. do 28 lutego 1 K. 60 h, od 1 marca 1 K. 70 h.

b) za jabłka deserowe tj. owoce bez wad i uszkodzeń następujących sort, styryjskie, maszanckie berneńskie, hoslingery reńskie, do 31 stycznia 1 K. 40 h do 28 lutego 1 K. 50 h. od marca 1 K. 60 h.

c) jabłka gospodarskie (włącznie ze zwykłymi jabłkami na marmoladę kompot i strudel, ręcznie odbierane i sortowane) w beczkach lub luźno. do 31 stycznia 1 K. 10 h. do 28 lutego 1 K. 20 h. od marca 1 K. 30 h.

3) jabłka moszczowe t. j. za gatunki używane zwykle do wyrobu jablecznika do 31 stycznia 60 h. do 23 lutego 60 h. od marca 60 h.

Ceny rozumieją się za 1 kg. jabłek zdrowych do sprzedaży zdalnych i mieszczą w sobie koszt transportu i dowozu na rynku.

Przy sprzedaży jabłek deserowych i stołowych których jakość jakoś nie odpowiada warunkom pod 1) a i b) a więc jabłek potłuczonych, robaczkliwych, zniekształconych, pokrytych pleśnią obniża się cena maksymalna o 20 procent.

§ 2.

Ustanowione w tem rozporządzeniu ceny nie odnoszą się do tak zwanych owoców luksusowych to jest wyborowych, bez wad, osobliwie wielkich następujących gatunków, renety ananasowe renety Coxa meberki, Czerwonuszki, Pepiny, Lige, galsztynki, kalwile renety kanadyjskie, siwki z Zalinger siwki olbrzymy, London Peeging, mantuanki, ponczowe, czerwone i białe, rozmarynki i piękne z Boskoop.

Przy drobnej sprzedaży jabłek dobrych średniej wielkości, albo tylko niepokaźnie wyglądających powyższych sort szczególnie w zwyczajnem handlowym opakowaniu skrzynkowem I b i II wynosi cena za 1 kg. 1 K. 50 h.

Natomiast w drobnej sprzedaży owoców tych gatunków, które mają wady silne potłuczonych, rozpaczliwych, zniekształconych, spleśniałych. niedosta-

tecnie na drzewie dojrzałych, wynosi cena maksymalna za 1 kg. 1 K. 50 h.

Przy sprzedaży w ilościach od 15 kg, zniżą się wyżej oznaczone ceny § 1 i 2 o 4 hal. na kg.

§ 3.

Przez drobną sprzedaż rozumie się sprzedaż świeżych jabłek konsumentom w ilościach poniżej 5 kg.

§ 4

Przekroczenie tego rozporządzenia ulegają karze w myśl postanowienia § 6 rozp. Urzędu dla wyżywienia ludności z 4 grudnia 1917 Dz. p. p. Nr. 468

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozp. kraj. z dnia 2 sierpnia 1917 L. 13651/Ad dotyczące ustanowienia cen maksymalnych na świeże jabłka

Polecam Panu Naczelnikowi gminy ogłosić powyższe rozporządzenia w sposób w miejscu praktykowany i wezwać handlarzy owoców do uwidocznienia powyższych cen maksymalnych w lokalach sklepowych.

Kierownik c. k. Starostwa
Psarski m. p.

L. 1200/Sol.

Nowy Targ dnia 15/1 1918

O B W I E S Z C Z E N I E

W ślad tutejszego obwieszczenia z 9/XII 1917 L. 47129, którem rozpowszechniono obowiązek o wypełnieniu deklaracji dla wymiaru kraj. opłat szynkarskich na 1918 a za rok 1917, c. k. Starostwo na podstawie uczynionych spostrzeżeń, zauważa, że znaczna część kontrybuentów zwraca deklaracje bez poczynienia w nich przepisanych zeznań rzekomo z powodu zaniechania przemysłu od dłuższego czasu

Ponieważ ten sposób uchylenia się od obowiązku opłacania krajowych należności w przeważnej ilości wypadków nie jest zgodnym ze stanem rzeczywistym c. k. Starostwo ostrzega, że te przedsiębiorstwa co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie że sprzedają pokątnie alkohol w jakiegokolwiek formie donoszące o zaniechaniu będą na zasadzie § 57. zdania 3 zamknięte a koncesya odebrana.

Kierownik c. k. Starostwa:
Psarski m. p.

L. 8039/Kow.

Nowy Targ, dnia 19/2 1918.

Organizacja zbierania wełny.

O K Ó Ł N I K

Wskutek reskryptu c. k. Namiestnictwa w Krakowie z 9/II 1918 L. 1505/XIX biuro dla zbierania wełny przy c. i k. Komendzie wojskowej w Krakowie podniosło ponownie zarzut, że współdziałanie władz politycznych powiatowych oraz Zwierzchności gminnych przy czynnościach zbierania wełny nie jest dość intensywne skutkiem czego zbiórka nie przynosi takich rezultatów jakie przy należytem wykonywaniu odnośnych przepisów osiągnąć by można.

Zarzuty te w szczególności odnoszą się do:

1. sposobu przeprowadzenia strzyży owiec.

Wyniki spisu okazały się często niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, należy tedy ze względu na obowiązek współdziałania władz gminnych przy akcji odbioru wełny wezwać każdego naczelnika gminy do kontrolowania odnośnego spisu z rzeczywistym stanem owiec każdego mieszkańca gminy a to pod osobistą odpowiedzialnością naczelnika.

2. Co do samego zbierania wełny zauważa się, że każdy posiadacz wełny obowiązany jest do oddania w oznaczonym dniu i miejscu całego posiadanego zapasu wełny. W tym kierunku winni naczelnicy gmin i żandarmerya rozciągnąć baczną kontrolę. Nadto jest obowiązkiem żandarmeryi udzielać przytem organom dla zbierania wełny wszelkiej pomocy, w szczególności także przy dostarczaniu podwód dla odstawienia wełny do stacji zbiórkowej (względnie na kolej) za opłatą według ustanowionej taryfy (vide taryfa ogłoszona rozp. min. z 23 stycznia Dz. p. p. Nr. 23) nadto przy urządzaniu magazynów.

3. Po każdej zbiórce układa Biuro dla zbierania wełny wykaz wszystkich posiadaczy owiec, którzy bądź nie dostarczyli bądź też dostarczyli za mało. Wykazy te Biuro rozsyła odnośnym Starostwom, które mają na podstawie ich, zbadać, dlaczego posiadacze owiec bądź nie dostarczyli wełny, bądź też dostarczyli ją w zbyt małej ilości i stosownie do wyniku wdrożyć przeciwko nim dochodzenia karne.

Kierownik c. k. Starostwa
Psarski m. p.

L. 292/Sol.

Nowy Targ dnia 7/1 1918.

O B W I E S Z C Z E N I E

C. k. Namiestnictwo w porozumieniu z c. k. Krajową Dyrekcją z dnia 6/6 1917 L. 13615/2560/XIX

W sprawie zakazu sprzedaży wyrobów tytoniowych w przedsiębiorstwach gospodnio - szynkarskich jako, trafikantom domowym, sprzedaż wyrobów tytoniowych w obrębie ich lokali przemysłowych własnym gościom, została reskryptem ministerstwa skarbu z dnia 17 listopada 1916. L. 39144 zabroniona.

Sprzedaż wyrobów tytoniowych jest zatem odąd dozwolona tylko w tych przedsiębiorstwach gospodnich i szynkarskich, których właściciele posiadają „upoważnienie do sprzedaży dla trafik publicznych.“

To podaje się do wiadomości z nadmienieniem że przemysłowcy, względnie ich personal pomocniczy zajęty obsługą gości którzy w brew zakazowi sprzedawaliby gościom wyroby tytoniowe, jak również kupujący, którzy o zakazie wiedzieli, karani będą wedle skarbowej ustawy karnej.

Wskutek pisma oddziału c. k. straży skarbowej z dnia 17/12 1917. L. 1409 zawiadamia się interesowanych, że następujący przedsiębiorcy gospodnio szynkarsey uprawnieni są do sprzedaży wyrobów tytoniowych jako posiadający uprawnienia do trafik publicznych.

Bańska Katarzyna Klimek, Biały Dunajec Feliks Buła, Biały Dunajec Marya Chmurowa, Bukowina Jędrzej Haładyna, Chabówka Poniski Jakób Chabówka Landwirt Ignac. Chochołów Kółko Rolnicze, Długopole Franciszek Kowalikowski, Dzianisz Kółko rolnicze, Ciche Józef Bednarczyk, Czarny Dunajec Heim Kleincahler, Groń Katarzyna Nowobiliska Lronków Jan Kopeć, Harkłowa Stanisław Niemiec, Klikuszowa Szymon Teichler, Krauszów Jan Stopka, Kościelisko z doliną Władysław hr. Zamoyski przez Płowińskiego, Krauszów Agnieszka Gubała Lasek z Trutem Wojciech Zembal, Leśnica Jan Łas Ludźmierz z Brzegami Porcher Marya, Łopuszna Adela Indrich, Maruszyna Jan Bunda. Miętustwo ad Ciche Józef Miętus, Morskie Oko Stanisław Karpowicz, Niwa Jakób Neumann. Nowy Targ Różycka Olga, Nowy Targ Juliusz Christ przez Lingenbergera, Nowy Targ Helena Chromczak, Nowy Targ Hersch Günsberg, Nowy Targ Jan Rajski, Odrowąż Dawid Reich. Ostrowsko Katarzyna Bejdak, Pieniążkowiec Jan Łabuda, Podczernone Korn Baruch, Ponice Sebastian Schawski, Poronin Jakób Orawiec, Poronin Piotr Kupiec, Ratulów Lichtmann Schiffelgrün Rogoźnik Wojciech Góral Sieniawa Stefan Maciaga, Waksmund Józef Kudas, Witów Jonasz Langer Zakopane hr. Zamoyski przez Józefa Chyca, Zakopane Jan Wnuk, Zakopane Jan Wytrwał Zakopane Marya Kotońska, Zakopane Franciszek Pawlica, Zakopane Emma Lipowska Zakopane Jan Piekło, Zakopane Szymon Bunda, Czorstyn 12 Leopold Sperling główny wyszynk Dembno 72 Józef Steiner główny wyszynk Grywałd 18 Abraham Steiner główny wyszynk, Krośnica 46 Izak Glasner

główny wyszynk, Maniowy 142 Adolf Windfeuer główny wyszynk, Kluszkowce 54 Bernard Steiner Ochotnica 359 Józef Furman, Ochotnica 671 Abraham Mesinger główny wyszynk, Ochotnica 833 Dom Ludowy główny wyszynk. Szczawnica niżna 104 Jaroch Klüger, główny wyszynk, Szczawnica wyżna 291 Abraham Józef Englender główny wyszynk, Szlachtowa 14 Jan Wasylkiewicz główny wyszynk Sromowce niżne 110 Michał Borzecki, główny wyszynk, Szlembark 28 Ignac Wildfeuer główny wyszynk, Zabrzezie Moses Steiner główny wyszynk Zarzecze 58 Lejzor Weiss główny wyszynk.

Kierownik c. k. Starostwa

Psarski m. p.

T. 45102/K./Kz.

Nowy Targ d. 16/2 1018.

C. k. Namiest. poleca reskr. z dn. 20. X. 1917 L. 4357/B r. W. Poparcie akcji ubezpieczeń wojennych.

Do

Zwierzchności gminnych

w powiecie

Czwarty rok trwa już wojna i wciąż pociąga za sobą liczne ofiary w ojcach, braciach, mężach i synach nierzadko żywicielach swych rodzin.

Choć losem rodzin tych dzielnych poległych zajmie się państwo, to jednak ono wobec ogromu zadań wszystkiego nie zdoła uczynić.

O przyszłości winniśmy myśleć sami, rozumna samopomoc to jedyna droga, by choć w części wyrównać osieroconym rodzinom utratę ich żywiciela.

Pomoc znalazła się łatwą i wszystkim dostępną albowiem austr. fundusz wojskowy wdów i sierót pozostający pod protektoratem Naj. Pana otworzył oddział ubezpieczeń wojennych, którego zadaniem jest wypłacić rodzinom poległych i kalek wojennych wzamian za drobną opłatę, większą kwotę jako materialną podstawę ich bytu w pierwszych latach sieroctwa.

Oddział ten ustanowił tak niską opłatę, że ubezpieczenie jest dostępne każdemu, kto pobiera zasiłki wojskowe, zwłaszcza wobec ich znanych podwyżek. Weźmy przykład praktyczny Otóż żona odchodzącego w pole żołnierza ubezpiecza się na wypadek śmierci męża na jeden tysiąc koron.

Opłata jej za cały rok wynosi 45 kor. z czego płaci jedną szóstą część tej należitości przy zgłoszeniu t. j. 7 kor 50 h.

Reszta t. j. 37 koron 50 hal zostaje rozłożona na 10 rat półmiesięcznych po 3 kor. 75 hal.

Jak przykład powyższy wykazuje opłata jest tak mała, że jest dostępną nawet dla najbiedniejszej rodziny. Lecz na tem nie koniec. Na wypadek, gdyby wojna przeciągnęła się jeszcze dłuższy czas jak rok, wówczas rodzinie przysłużyć będzie prawo przedłużenia ubezpieczenia na rok następny za opłatą wynoszącą tylko 40 K. rocznie w tym wypadku, gdyby nawet ubezpieczony był śmiertelnie chorym.

W razie śmierci ubezpieczonego wojownika rodzina otrzyma mimo wypłaty pełnej kwoty ubezpieczenia tę samą państwową zapomogę (rente) w ratach miesięcznych na utrzymanie jaką pobierać będą rodziny ubezpieczonych żołnierzy.

Ponadto ubezpieczyć można żołnierza na wypadek kalectwa. Premia za ubezpieczenie na wypadek kalectwa wynosi $4\frac{1}{2}\%$ tj. za każde 1000 K. 45 K. Jeżeli zaś połączy się ubezpieczenie na wypadek kalectwa z ubezpieczeniem na wypadek śmierci wynosi premia łącznie 8% tj. 80 K. za każde 1040 K. na wypadek śmierci i na wypadek kalectwa. Można też ubezpieczenie takie przenieść na żonę lub dziecko. W ten sposób ubezpieczyć może częstokroć z nadzarpnięciem zdrowiem powracający z pola walki żołnierz albo samego siebie albo swą żonę albo też kogokolwiek ze swej rodziny. Premia (opłata) za to nowe ubezpieczenie (na dożycie) będzie niższa jak w którymkolwiek innym Towarzystwie ubezpieczeniowym. Wynika z tego przykładu jasno jak łatwym jest każdego kto tylko przezornie zechce patrzeć w przyszłość ubezpieczyć byt swej rodziny akcja ta więc winna znaleźć energiczne poparcie u PP. Naczelników gmin. Zalecam zatem Zwierzchnościom gminnym rozciągnąć jaknajszerszą agitację za ubezpieczeniem tak, by każdy kto tylko walczy na froncie przekonał się, że istotnie być ubezpieczonym i to na jak najwyższą kwotę jest jego rodziny dobrem.

Kierownik c. k. Starostwa
Psarski m. p.

L: 3085/Sol.

Nowy Targ dnia 30/1 1918.

O B W I E S Z C Z E N I E.

Powołując się na tut. obwieszczenie z 3/X 1917 L. 36463, i 8/XI 1917 L. 41361/Sol, którymi rozpowszechniono ograniczenia w obrocie nową i używaną odzieżą, nową bielizną i materiałami na odzież podaję niniejszem do publicznej wiadomości ograniczenia w obrocie obuwem nowym i używanym wydane rozporządzeniem minister. handlu z 13/XII 1917 Dzup. Nro. 482.

Od dnia 13/XII 1917 wolno pozbywać nowe; lub używane obuwie wyjawszy niżej wyszczególnio-

ne, na rzecz konsumenta (zużywającego) jedynie za osobnem poświadczeniem, które tut. Starostwo, wystawi stwierdzając tem wynogi zapotrzebowania (Bedarfsbescheinigung.)

Obowiązkowi temu nie podlega obuwie: 1) sporządzone w całości z drzewa, 1) sandały, pantofle z drewnianymi podeszwami o ile nie zawierają skórzanych części składowych, 3) obuwie plecione z słomy 4) kalosze 5) obuwie kąpielowe.

Poświadczenia zapotrzebowania dla gm. Zakopane wydawać będzie w imieniu c. k. Starostwa exponowany komisarz powiatowy w Zakopanem na rzecz innego przemysłowca lub handlarza w celu dalszej odsprzedaży względnie przeróbki w sposób przemysłowy może nastąpić jedynie za wystawieniem pisemnego rachunku (faktury) której odpis należy zatrzymać i dołączyć jako załącznik do wykazu towarowego w sklepie w którym obuwie to sprzedawane będzie.

W szczególności obowiązani są wszyscy przemysłowcy, którzy zawodowo trudnią się nabywaniem sprzedaży i wyrobem obuwia utrzymywać do kładny wykaz towarowy za liczbą bieżącą w którym uwidoczniony ma być stan zapasu towarów z początkiem każdego miesiąca kalendarzowego a to według ilości i gatunku towarowy, przyrrost w ciągu miesiąca i wreszcie stan z końcem miesiąca.

Przy pozbyciu towarów na rzecz innego przemysłowca należy w wspomnianym wykazie zanotować nazwisko firmę i miejsce zamieszkania kupującego a jeżeli miejsce wysyłki znajduje się po za granicami monarchii uwidocznienie zezwolenia c. k. Ministerstwa handlu.

Odpłatna sprzedaż używanego obuwia może odtąd nastąpić na rzecz: 1) oddziału odzienia publicznego przy Tow. dostarczenia skóry i obuwie we Wiedniu 2) składnic używanego obuwia za stosownem poświadczeniem, 3) osób specjalnie dla handlu używanym obuwem upoważnionych.

Obuwie obstalowane na miarę musi być do 15/11 1918 dostarczone bez jakiegokolwiek poświadczenia.

Równocześnie ostrzega się przemysłowców że celem stwierdzenia, czy niniejsze zarządzenia oraz przepisane cytowanemi na wstępie reskryptami ograniczenia i warunki w obrocie towarami im podlegającymi są wykonywane i przestrzegane.

Starostwo zarządzać będzie przez powładne mu organa nieustanną kontrolę i rewizye, a wszelkie zaniebdania i przekroczenia karane będzie grzywną do 200 000 kor. lub aresztem do 6 miesięcy.

W razie ponownego przekroczenia zostanie winnym odjęta karta lub koncesya przemysłowa.

Kierownik c. k. Starostwa.
Psarski m. p.